

ESQUERRA

REDACCIÓ:
Màrtirs de Jaca, 8

SUBSCRIPCIÓ:
175 pts. trimestre

ANUNCIS:
vencions, Dègols ra-
many i número de
seccions.

ANY I - NÚMERO 2

OLOI, 23 DE JUNY DEL 1934

PREU 15 cèntims.

EDITORIAL

La gran rialla

per A DOT ARXÉ.

Tota la premsa ve comentant aquests dies, reconeixent la importància que té, el problema que ha suscitat al Govern de la República, el fall del Tribunal de Garanties, negant al nostre Parlament, capacitat jurídica per legislar sobre contractes de conreu.

Tant la Constitució de la República, com l'Estatut de Catalunya, determinen d'una manca concreta les nostres facultats en aquesta matèria. El Parlament de Catalunya no se n'ha excedit ni poc ni molt. Però heus aquí que les seves disposicions perjudiquen, segons sembla, els interessos d'aquells que fa trenta anys han vingut predicant catalanisme, i això si que no pot ésser; el seu sacrifici constant no pot tenir aquesta compensació; si això succeïa, representaria la negació del mateix catalanisme, la finalitat del qual ha d'ésser, simplement, la d'enfondir la nostra estima a la tradició gloriosa del nostre poble.

I per tal que aquest poble, que ha obtingut la seva autonomia, mercès a la lluita persistent d'aquests trenta anys, no vegi un dia en que tingui de renegar de les seves pròpies llibertats, un partit polític, Lliga Catalana, que és el que representa més fidelment la voluntat de Catalunya i que és, ademés, partit de neta trajectòria, va imposar-se el sacrifici, corrent el perill que ho considerin com una deserció, els que no comprenguin com és de sublim la seva gesta, i amb el dolor més profund i amb el propòsit més ferm de salvar l'autonomia, de recórrer davant del més alt Tribunal de la República, format, en la seva majoria, per persones que estimen les nostres coses i que a l'entendre sobre si ens pot o no, fer mal, fer ús d'uns drets per l'exercici dels quals no estem encara preparats, ha tingut en còmpte, únicament, el que li ha dictat una recta consciència.

Hi ha qui diu que el mentat fall té un aspecte polític; aquest aspecte, Lliga Catalana, no el veu enlloc. Es dona el cas que les resolucions del fall coincideixen amb el que ha estat sempre el seu criteri, però això no vol dir que aquesta l'hagi influït en res.

No s'hi val a que en pagament del gran servei que Lliga Catalana, ha fet a Catalunya, es concitin contra seu tots els catalans. Si algú hi ha que creu que el nostre Parlament, deu legislar sobre contractes de conreu, ells l'ajudaran a trobar una fórmula. Cal que consti que no s'han oposat mai—no obstant creure que l'Autonomia hauria de tenir un caràcter simplement administratiu—a que Catalunya pogués per si organitzar el seu Codi Civil. El que volen ells, és tan sols que al legislar en aquest aspecte, es tingui seny; aquell seny català que, durant els trenta anys del seu catalanisme, ens ha portat tantes victòries.

Si la posició de Lliga Catalana, en aquest aspecte, hagués tingut un interès polític, ells haurien procurat que el Tribunal de Garanties en lloc de dictar un fall d'incompetència hagués dictat un fall d'inconstitucionalitat sobre diversos articles; i nosaltres havem de reconèixer que això hauria estat l'única cosa que podia fer mal a l'Esquerra, per quant persones que la segueixen, al veure que es feien a la Llei algunes modificacions, s'haurien cregut enganyades.

Cal doncs que s'accepti el seu oferiment, de fer-se així, encara que el Tribunal de Garanties hagi dit que a Catalunya no es podia ni parlar de lleis de contractes de conreu, podrà parlar-se'n sense que passi res d'anormal. Hi està també interessat el govern lerrouxista de Madrid.

I si així, hi ha encara qui no ho trobi bé, no cal que prengui actituds heroiques per tal de defensar un dret. Lliga Catalana, que sempre ha vetllat per la pau i la tranquil·litat del nostre poble, és la primera interessada a arranjar-ho, i així ho farà comprendre als seus coaligats polítics de Madrid.

Cal que per la pau es sacrificuin posicions; per això pregarà als seus correligionaris que no es prenguin les coses a la valenta; que si no obstant tots els esforços la Llei de contractes de conreu, dictada pel Parlament de Catalunya, subsisteix, un altre dia serà; veuran, sentint-ho molt, com per no comptar amb ells, l'Autonomia de Catalunya es prostitueix.

La dignitat de Catalunya

per J. CASANOVAS

Que Catalunya és un poble madur amb dret irrecusable a disposar dels seus destins, ho demostra, ultra el fet de la seva voluntat, el sentit de civilitat de què ve donant prova al llarg dels esdeveniments polítics.

I com més greus són aquests moments més es revesteix de dignitat la seva actitud, més afirma la seva capacitat de poble, de poble sensible i capacitat, serè i segur del què vol, conscient dels seus drets i co-neixedor dels seus mitjans.

A cada hora històrica sap atorgar-li la seva significació justa.

Catalunya no desconeixia la gravetat del fall del Tribunal de Garanties Constitucionals. Sabia fins a quin punt aquest fall afectava a l'essència de la seva autonomia. Contra aquesta arbitrarietat la seva dignitat s'ha aixecat disposada a tot. Sap per experiència que si les conquestes de la llibertat humana són les que ennobleixen més, les defeccions davant dels atropells són les que envileixen més també. I un poble que es senti amb vitalitat de tal, pot vessar sang per la seva defensa, però mai deixar que la ignomínia el trepitgi impunement.

El perill encara no és acabat i la gallardia del sentiment nacional està encara en peu observant el curs del problema.

M'adono que Catalunya arribarà al final de les seves aspiracions perquè un poble que estigui en peu de guerra i servi una serenitat com el nostre, sense descomposar la seva vida, inaugurant exposicions, fent homenatges a artistes eminent, no interrompent el curs normal del treball, omplenant, però, a la vegada, de sentit atentiu i de disposició a la lluita els moments més insignificants del seu viure quotidià, és un poble que pot i deu esperar-ho tot.

Jo tinc molta confiança en l'esdevenidor de Catalunya. Si fins ara ha sabut contenir l'envestida reaccionària que ha anat creixent terres enllà de l'Ebre i s'ha aixecat irada quan aquesta ha pretès ferir les seves institucions fonamentals, no hi ha por que es deixi caure en mans impures que la portin de bell nou a actituds claudicants.

Sap en els homes que pot confiar perquè li garanteixin, si és precís amb el sacrifici de les seves vides, les mínimes posicions nacionalistes preses en els mesos que portem de República.

I sap, encara, fins on preienem arribar.